

Η βασιλική έπαυλη κτίστηκε κατά την ΥΜ Ι περίοδο και βρίσκεται σε άμεση γειτνίαση με το ανάκτορο της Κνωσού, από το οποίο την χωρίζει ένας πλακοστρωμένος δρόμος, ο λεγόμενος βασιλικός δρόμος. Τόσο η θέση της όσο και αρκετές αρχιτεκτονικές λεπτομέρειες δείχνουν ότι η βασιλική έπαυλη είχε λειτουργική εξάρτηση από το ανάκτορο.

Ένα πολύ σημαντικό στοιχείο που δε συναντάται σε άλλα κτήρια αυτής της κατηγορίας είναι ο λίθινος θρόνος, που βρέθηκε σε μια κόγχη της κύριας αίθουσας. Η κόγχη στην οποία βρέθηκε ο θρόνος ήταν απομονωμένη με σκαλιά και κίονες και επικοινωνούσε μέσω ενός φωταγωγού με τον επάνω όροφο. Αυτή η αρχιτεκτονική διάταξη με το υποβλητικό σκηνικό δηλώνει ότι ο συγκεκριμένος χώρος προοριζόταν για κάποιες θρησκευτικές τελετουργίες.

Από την κεντρική αίθουσα οδηγείται κανείς σε μία ιερή υπόστυλη κρύπτη, στην οποία υπήρχαν αυλάκια και κοιλότητες, κατασκευασμένα προφανώς για να δέχονται τις ιερές προσφορές. Οι τοίχοι της κρύπτης ήταν κτισμένοι με γυψόλιθο, ενώ το δάπεδο της ήταν στρωμένο με γυψολιθικές πλάκες.

Ένα ιδιόμορφο στοιχείο που επίσης δεν συναντάται σε κανένα άλλο μινωικό κτίσμα, είναι τι ιδιότυπο κλιμακοστάσιο που χωριζόταν σε δύο πτέρυγες καθώς οδηγούσε στον επάνω όροφο. Το νοτιοανατολικό τμήμα της έπαυλης, στο οποίο βρισκόταν μια πλακοστρωμένη αίθουσα, ένα λουτρό και μία τουαλέτα, φαίνεται ότι είχε ιδιωτικό χαρακτήρα.